

**AAN PRINSES JULIANA DER NEDERLANDEN BIJ HAAR HUWELIJK MET
PRINS BERNHARD VAN LIPPE-BIESTERFELD**

Keek niet door 't volle zomergroen
De gele pij al van den herfst,
Waar straks het schoone jaar in sterft...?
Daar viel weêr, buiten elk seizoen,
Een nieuwe lente op Hollands erf.

„Dezelfde grond, hetzelfde veld,
Waar ons gemeene dooden zijn
In hun verheerlijking besteld,
Oefent aan u zijn zoet geweld
Van levens Mei en hoogfestijn!

De dagen keerden licht van lust,
De nachten van belofte zwoel —
Mijn hart, door 't blinde bloed ontrust,
Als in een doolhof op gevoel
Tastte naar ongeweten doel . . .

Daar zag het midden in den hof
Uw oogen, waar verlangen sliep,
Zich openen tot bloemen diep —
Daar vond mijn hart zijn zingens stof,
Daar rees het stomme bloed en riep:

„Dat hebt gij goed en vroom gedaan;
Want die vertrouwen haasten niet;
En diep in 't hart uws volks verstaan
Het bloed dat kruipt, waar 't niet kan gaan,
Totdat het breekt in lucht en lied:

„Hoe rijker gij beminnen moet,
Te minder schieten wij tekort!
Een wedstrijd zal het zijn voorgoed
In liefdes eerlijke' overloed,
Die door geen deelen minder wordt!

„Al wat van u hoort lijven we in
Met u bij Hollands huisgezin,
Nu in u zelf verweezlijkt werd
De zoete zekerheid van 't hart:
Daar is geen Meimaand zonder min!...”

RIJMPRENT OP 7 JAN. 1937 DOOR DE REGEERING UITGEREIKT AAN DE NEDERLANDSCHE JEUGD
GEDICHT VAN P. C. BOUTENS; HOUTSNEDE VAN A. VAN DER VOSSEN
TER ALGEMEENE LANDSDRUKKERIJ